

РЕШЕНИЕ

№ 4584

гр. София, 12.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 01.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **977** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/, във връзка с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията срещу Заповед № РА-50-585/07.08.2019г. на главния архитект на Столична община /СО/ с която по т. 1 се одобрява проект за план за регулация на м. „НПЗ Искър – север I, II и III част“ кв. 11, УПИ I – 1139,1164 „за обществено обслужване“, район Искър, ПИ с идентификатори 68134.1503.1139 и 68135.0503.1167 по КККР, по сините и червените линии, цифри, текст и зачертавания с корекции в зелен цвят, съгласно приложен проект. С т. 2 на същата заповед се одобрява проект за план за застрояване на м. „НПЗ Искър – север I, II и III част“ кв. 11, УПИ I – 1139,1164 „за обществено обслужване“, район Искър, съгласно приложения проект и без допускане на намалени разстояния към съседни имоти и/или сгради, включително през улица, като максималната височина на най-високата точка на обекта, включително с всички съоръжения, монтирани върху него, не надвишава 568.0м абсолютна надморска височина по Балтийската система.

Твърденията за незаконосъобразност се свеждат до противоречие с чл. 16б, ал. 1 от закона за гражданското въздухоплаване. По същество се сочи, че в плана за изменение на ПРЗ в частта за 68134.1503.1139 не е отбелязано „максимална надморска височина 568.0м, включително с допълнително монтираните съоръжения върху обекта“.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. С., която

поддържа жалбата, като сочи, че не е изпълнено задължителното становище на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“.

Ответникът, чрез юрк. П., в писмено становище и в съдебно заседание аргументира неоснователност на жалбата.

След като се запозна с жалбата и приложените по делото писмени доказателства, съдът прие следното от фактическа страна:

Със заявление вх. № ГР-70-00-408/22.11.2012г. е искано разрешаване на изработването на ПУП – ИПЗ за имот 68134.1503.1133, кв. 11, м. „НПЗ Искър – север I, II и III част“ кв. 11. Със заповед № РД-09-0501101/20.12.2012г. на гл. архитект на СО е допуснато изработването на ПУП – ПРЗ в териториален обхват м. „НПЗ Искър – север I, II и III част“ кв. 11, 68134.1503.1133 и част от 68134.1503.1095 за образуване на нов УПИ I „за обществено обслужване“ и с предвиждане на ново застрояване. Със заявление № ГР-70-00-4-8/12.03.2014г. е внесен проект за ПУП – ПРЗ за нов УПИ I-1139 „за обществено обслужване“ кв. 11, м. „НПЗ Искър – север I, II и III част“. Проектът е изпратен на р-н Искър, СО за съобщаване на заинтересованите лица. Постъпили са становище от последните, вкл. такова с вх. № ГР-70-00-408/18.07.2014г. от ГДГВА, с което съгласува проекта при условие максимална надморска височина 568.0 м, включително допълнителните монтирани съоръжения върху обекта. Проектът е разгледан на заседание на ОЕСУТ и с решение по протокол № ЕС-Г-84/11.11.2014г. са направени служебни предложения. Представен е преработен проект, разгледан на заседания от 21.03.2017г и на 16.06.2017г. , като на последното с решение по т. 7 от протокол № ЕС-Г-44 проекта е приет със задължение да се представят договори по чл. 17, ал. 3 и ал. 5 от ЗУТ. Представен е предварителен договор със Столична община за определяне на идеални части на съсобственост в УПИ I - 1139,1164. Издадена е процесната заповед с която е одобрен ПУП ПРЗ на м. „НПЗ Искър – север I, II и III част“ кв. 11, УПИ I – 1139,1164 „за обществено обслужване“, район Искър, ПИ с идентификатори 68134.1503.1139 и 68135.0503.1167 по КККР.

При горните фактически установявания съдът прави следните изводи:

Съдът приема, че Заповед № РА-50-585/07.08.2019г. на главния архитект на Столична община е оспорена в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ, доколкото съобщението по чл. 129, ал. 2 от ЗУТ е получено на 04.09.2019г., а на 16.09.2019г. е постъпило възражение вх. № РИС19-ВК08-393, с характер на жалба от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Жалбата е подадена от заинтересувано лице по см. на чл. 131, ал. 2, т. 2 във вр. с т. 1 от ЗУТ, предвид, че видно от АДС 08863/18.06.2015г. и графичната част на плана, имотите предмет на плана 68134.1503.1139 и 68135.0503.1167 са съседни на 68135.0503.1108 с начин на трайно ползване „за друг поземлен имот за движение и транспорт“, предоставен за ползване на МТИТС.

Разгледана по същество жалбата е основателна при съобразяване на следното:

Актът е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.129, ал.2 от ЗУТ от главния архитект на СО, в кръга на предоставените му със т. 1.18 от Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017г. правомощия и в рамките на отредената му териториална компетентност. Това е така, тъй като с оспорвания план е в обхват до един квартал

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена в съответствие с изискването за форма и при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са

препятствали възможността им адекватно да я организират.

Независимо от последното обаче Заповед № РА-50-585/07.08.2019г. следва да бъде отменена като незаконосъобразна. Действително в т. 2 на същата е указано, че се одобрява проект за план за застрояване на м. „НПЗ Искър – север I, II и III част“ кв. 11, УПИ I – 1139,1164 „за обществено обслужване“, район Искър, съгласно приложения проект и без допускане на намалени разстояния към съседни имоти и/или сгради, включително през улица, като максималната височина на най-високата точка на обекта, включително с всички съоръжения, монтирани върху него, не надвишава 568.0м абсолютна надморска височина по Балтийската система. Т.е. обективирано е ограничение, което не е отбелязано в графичната част на плана. По същество е налице разминаване между текстовата част на заповедта и графичната част на плана, който по принцип са едно цяло.

Видно от скица на ПРЗ л. 40 от делото по отношение на имотите са отразени допустимите показатели плътност на застрояване, интензивност на застрояване, процент на озеленяване. Отбелязана е и максимално допустимата височина 24м. изрично е отбелязана стойността максимална надморска височина 572.6м. Тук е налице първото разминаване, доколкото с оспорената заповед в съответствие със становището на ГДГВА е разрешено 568.0м абсолютна надморска височина по Балтийската система. Нещо повече, отбелязването в графичната част на 572.6м. е за кота корниз, което е различно със съгласувателното изискване. Последното, макар и в несъответен с архитектурно-проектанската терминология, е казано най-висока точка на обекта, включително всички съоръжения монтирани върху него. Последното е различно от даденото определение за кота корниз. Съгласно в чл. 74 от Наредба № 7/22.12.2003г. за правилата и нормативите за устройството на отделните видове територии и устройствени зони, 1 Височината на сградата (Н) според чл. 24, ал. 1 ЗУТ се определя в абсолютни мерки от котата на средното ниво на прилежащия терен за съответната ограждаща стена до котата на пресечната линия с покривната плоскост - при сграда със стрехи; до котата на горната повърхност на корниза - при сгради с корнизи; до котата на най-високата точка на ограждащите стени - при сгради без корнизи и без стрехи. 2. Във височината на сградата не се включва височината на подпокривното пространство, ако остава зад равнината, проведена под 45 градуса спрямо хоризонта от линията на пресичане на фасадната плоскост с горната повърхност на корниза или стрехата, а при сгради без корнизи и без стрехи - от най-високата точка на ограждащите стени. В този случай котата на билото не може да превишава с повече от 4,5 м котата на корниза, стрехата или ограждащата стена, а при вилни сгради - с повече от 3 метра. 3. При наклон на покривната плоскост, по-голям от 45 градуса, към височината на сградата Н се добавя и височината на надвишението над равнината, проведена под 45 градуса.

Или с други думи казано от една страна не е съобразено изискването за 568.0м абсолютна надморска височина, вместо което е отбелязано 272.6м, а от друга страна последната стойност е предвидена за височина на кота корниз, което според легалното определение не е най-високата точка на сградата. Налице е несъответствие между графичната част на плана и текстовата част на заповедта за одобрение, което по същество води до неяснота на властническото волеизявление, в частност относно максималната височина на сградата, вкл. всички съоръжения които може да бъдат монтирани върху нея.

Съгласно чл. 16б, ал.1, т.6 от Закона за гражданското въздухоплаване, в сила от ДВ

бр.52/2004 г., ГДГВА съгласува устройствените планове, включващи терени на летища, и инвестиционните проекти за изграждане на обекти в района на летищата и тяхната околност в обхвата на нормативно определените сервитутни зони и зоните на влияние, както и на въздушните трасета във връзка с осигуряване на сигурността и безопасността на въздухоплаването. Процесният УПИ I-1139,1164, кв. 11 попадат в ограничителната 400-метрова линия, осигуряваща безопасност на полетите, чиято регулация трябва да бъде извършена в съответствие с изискванията на горепосочената норма. Последното и по арг. от чл. 128, ал. 6 във вр. с чл. 127, ал. 2 от ЗУТ във вр. с чл. 16б, ал. 1 т. 6 от ЗГВ е наложило съгласуване на проекта за ПУП-ПРЗ с компетентния за това орган ГДГВА. В преписката по делото се съдържат доказателства на л. 95 удостоверяващи съгласуване на процесното изменение. В същото е посочено максимална надморска височина 568.0м, включително с допълнителните монтирани съоръжения върху обекта. Това изискване, въведено с цел да допринесе за безопасността на въздухоплаването чрез своевременно упражнени правомощия на специализираната администрация.

Изложеното мотивира настоящият съдебен състав да приеме, че Заповед № РА-50-585/07.08.2019г. на гл. архитект на СО, като незаконосъобразна, следва да бъде отменена. Делото, като преписка следва да се върне на гл. архитект на СО за ново произнасяне, съобразно дадените задължителни указания за тълкуване и прилагане на закона.

При този изход на спора, в полза на оспорващия следва да бъдат присъдени исканите разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същите съдът определя на 100 лева съгласно чл. 68, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28-ми състав:

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ Заповед № РА-50-585/07.08.2019г. на Главния архитект на Столична община

ВРЪЩА делото като преписка на главния архитект на Столична община за ново произнасяне съобразно дадените задължителни указания за тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на МТИТС сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: